

til at høre Mere, skal jeg i al Korthed sige, hvad jeg har at sige. Det er angaaende Postvæsenet, jeg vil tale. Der lyder paa mange Steder ikke saa faa Klager over Postvæsenet, og særlig i min Valgkreds ere Mange misfornøiede. Jeg veed ikke, om det er et Tilfælde eller ikke, men sikkert er det, at i Nærheden af næsten alle Jernbane-Poststationer ligger der en Herregaard, og saaledes gaar det omtrent ved alle Postroutene. Saaledes har det truffet sig i Nærheden af — ja, jeg skal sige, hvor det er, hvis det behøves — at der er en Proprietær, der ikke ønsker at faae Posten bragt, fordi han selv henter den i Rødby, hvorimod Bønderne der i Nærheden, hvoraf en Del have over $\frac{1}{4}$ Mil at gaae, ikke faae den. Jeg synes, at det er urigtigt, at man i nogle Egne kan faae Posten bragt til Huset, medens man andre Steder ikke kan faae det. Thi jeg synes dog, at vi Alle skulde være enige om den Grundfætning, ja, jeg veed ikke, om den høitærede Indenrigsminister er enig deri — at der skal være Ret for Alle og Uret for Ingen paa alle Omraader og ogsaa paa Postvæsenets. — Jeg skal udtale min Tilslutning til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), der udtalte, at man skulde sørge for, at vore stakkels Postbude fik større Løn, fordi de virkelig ere de Menneker, som stide allerhaardest af Postvæsenets Folk og faae den allerringeste Løn. — Ogsaa med Hensyn til Jernbanevæsenet skal jeg gjøre en Bemærkning, og det gælder Konduktørerne og Portørerne. Iffor gave vi jo nemlig Dyrtidstillæg til Embedsmændene, men da fik disse Folk, som ikke kaldes Statsembedsmænd, Intet. De havde rigtignok gjort Regning paa Dyrtidstillæg, men det viser sig, at de Herrer — om Forlabelse, at jeg kalder saadanne Smaafolk Herrer, det maa man vel ikke — Intet fik. Jeg synes, at skulde man tænke paa Dyrtidstillæg, da skulde man give det til dem, der trænge allerhaardest, og det gjøre disse Folk.

Dernæst vilde jeg gjerne fremdrage et Punkt endnu. Det er et Punkt, som ærede Medlemmer vist ikke gjerne ville høre Noget om, det er de lollandfke Diger. Jeg skal ikke henvende mig til den høitærede Indenrigsminister, da han ikke har stor Særlighed til de lollandfke Diger, men derimod vilde jeg bede det eventuelle ærede Finantsudvalg om at tænke lidt paa os derovre, thi vi trænge virkelig derovre til Tilskud eller Udlaeg, som man er saa velvillig at kalde det. — Et Punkt til skal jeg omtale, og det er det, som angaar Landbrugskonsulenterne. Der er paa § 19 III. A. forlangt 1,500 Kr.

til Ansættelse af Landbrugskonsulenter. Jeg forstaar ikke, hvad Meningen er med at bevilge 1,500 Kr. dertil, men maaske kommer det af, at jeg ikke er tilbørlig inde i Forholdet. Er det virkelig saa, hvad jeg er berettiget til at tro, at der rundt om i Landet er Trang til saadanne, saa skulde Staten holde disse Folk, det vilde være til stor Betsignelse for Landmanden; man gjør virkelig ellers ikke for Meget for Landmanden i Almindelighed.

Der er eet Punkt, som en Politiker af anden Rang vistnok ikke skulde tale om — men Enhver har jo Lov til at sige, hvad han vil — og det er den politiske Stilling. Man har jo i disse Dage talt saa meget om den politiske Stilling, og man har givet Ministrene, hvad der tilkommer dem, og dem tilkommer der virkelig en hel Del, men man har glemt sig selv. Jeg tror ikke, at der er et eneste Menneke her i Rigsdagen, som ikke har sin Skyld i, at vi kom saa uslyffelig afsted i 1877 (Afbrydelse). Ja, de Herrer synes maaske, at det er uberettiget, naar jeg siger det, men jeg kan ikke se bedre, end at i det Dieblis, man gaar til at bruge Haardhed, og det danske Folk staar rolig og stille og tager derimod, og ærede Medlemmer sige: Tag den med Ro! saa er man selv Skyld i den Ulykke, der er kommen over Folket. Hvis vi virkelig skulde faae Lykke og Betsignelse igjen, maa vi træde kraftig og bestemt op, naar Sligt hænder, men det gjorde man ikke dengang. Ja, der var Forskjellige, som hjalp os saa pænt ud af det til Slutningen, men Enhver især har Skyld i, hvad der skete, selv vi, der ikke dengang havde Sæde her i Salen, have virkelig vor Part i den Ulykke, som dengang skete. Jeg tror, at det gaar os her, som man siger paa Landet, at naar En gjør falsk Ed, saa vil Intet trives for ham. Jeg tror virkelig, at den provisoriske Finantslov af 1877 er Skyld i, at vore Stude og Alting gaar galt (Afbrydelse). Ja, det er min Mening, maaske den er feil. — Dernæst er der et andet Spørgsmaal, som er blevet fremdraget under Forhandlingerne, nemlig Forsvarssagen. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Hold) sagde, at Enhver skulde tage sin Stilling til det, og jeg vil tillade mig at tage min Stilling dertil. Denne Sag er virkelig en Hjertesag for mig, og jeg vil ærlig tilstaa, at naar der her foreligger Forslag, som jeg tror, vi kunne magte, vil jeg gjerne være med dertil. Jeg skal med det Samme sige, jeg tror ikke, at vi kunne magte Kjøbenhavns Befæstning, thi jeg tror ikke, at vi have Raad dertil. Maaske jeg tager feil; men vort Forsvar er en alvorlig Sag for mig, og jeg vil her udtale, at